

Tarih : 10.03.2008

Sayı : 127

10/156

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sera kısaca "iklime bağlı kalmadan, bütün yıl boyunca ekonomik olarak sebzeciliğin ve çiçekçiliğin yapıldığı tesisler" olarak tanımlanabileceği gibi, kapsamlı olarak da iklimle ilgili çevre koşullarına, tümüyle veya kısmen bağlı kalmadan gerektiğinde sıcaklık, ışık, nem ve hava gibi etmenler denetim altında tutularak bütün yıl boyunca çeşitli kültür bitkileriyle bunların tohum, fide ve fidanların üretmek, bitkileri korumak, sergilemek amacıyla cam, plastik v.b. ışık geçirebilen malzeme ile kaplanarak değişik şekillerde yapılan, yüksek sistemli bir örtüaltı yetiştiriciliği yapısıdır. Seracılığın önemi küresel ısınma ile yok olan tarım alanlarının yerinde değerlendirilmesi zorunluluğun sonuçlarının yansıması olarak önem arz etmektedir. Sebze üretimindeki dar boğazı aşmak ve tüketiciye her zaman taze sebze sunabilmek, çevre koşullarının uygun olmadığı mevsimlerde, taze sebze ve çiçek yetiştiriciliği ancak bu bitkilerin en iyi şekilde gelişmesi için uygun koşulların yaratıldığı sera olarak tanımlanan özel tesisleri planlamak ve kurmakla sağlanabilir. Seralarda tarımın sürdürülebilir hale gelmesine çalışılmalıdır. Ülkemizde ki seracılığı daha iyi bir yere getirmek, geliştirmek ve yaygınlaştırmak amacıyla Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve talep ederiz.

1. Kayhan TÜRK MENOĐLU-Van
2. İsmail ÖZGÜN-Balıkesir
3. Gülően ORHUN-Van
4. Mehmet Ali HİDİR-MuĐla
5. Fetani BATTAL-Bayburt
6. Mehmet ERDOĐAN-Adıyaman
7. Abdullah ÇETİNKAYA-Konya
8. Ali KÜÇÜKAYDIN-Adana
9. Fatih METİN-Bolu
10. Fahrettin POYRAZ-Bilecik
11. Osman DEMİR-Tokat
12. Yaőar ERYILMAZ-AĐrı
13. Hacı Hasan SÖNMEZ-Giresun
14. Ali Rıza ALABOYUN-Aksaray
15. Ali ER-Mersin
16. Avni DOĐAN-Kahramanmaraő
17. Mehmet TUNAK-Bursa
18. Bayram ÖZÇELİK-Burdur
19. Mehmet Halit DEMİR-Mardin
20. Mustafa HAMARAT-Ordu

GEREKÇE

Toplam 78 milyon hektar alana sahip olan ülkemizde, tabir edilen 48 bin hektar "örtü altı" bir alan vardır. Ülkemiz, oldukça değişik ekolojik şartlara sahip olduğundan, gerek sıcaklık değerlerinin uygunluğu gerekse ışık miktarının yüksek seviyede olması, pek çok bahçe bitkileri türünün yetiştirilmesine olanak sağlar. Örtü altı yetiştiriciliği de bu grup içerisinde önemli bir yere sahiptir.

Sera işletmeciliğinde planlamanın gayesi, bitkilerin yetiştirilme, büyüme ve gelişmeleri için uygun olmayan çevre koşullarında en uygun bitki gelişme koşullarını yapay olarak oluşturmaktır.

Birim alandan yüksek verim alınmasını sağlayarak küçük alanların marjinal olarak değerlendirilmesine olanak veren örtüaltı yetiştiriciliği, aynı zamanda yıl içerisinde düzenli bir işgücü kullanımı sağlaması nedeniyle de ülkemizdeki en önemli tarımsal faaliyetlerden birisi haline gelmiştir.

Günümüzde pek çok ülkede, seralarda üretimin büyük bir kısmı topraksız tarım ile gerçekleştirilmektedir. Türkiye'de seracılık son yıllarda hızlı bir gelişim göstermiştir. Bunda iş dünyasının seracılığa artan ilgisi ve beraberinde getirdiği teknolojinin payı büyüktür. Türkiye'de seracılık yeni değildir. Geçmiş 1940'lı yıllara kadar uzanmaktadır. Seracılığın 70'li yıllarda önemli gelişmeler kaydettiği herkesçe bilinmektedir. Ancak asıl sıçrama 2002 tarihinden sonra yaşanmıştır. Tarım Bakanlığı ve sivil toplum kuruluşlarının başlattığı, çiftçileri Avrupa standardında ürün yetiştirme konusunda bilinçlendirme projeleri vasıtasıyla organik tarım destekli seracılık, geleceğin önemli bir gelir kapısı olacaktır.

Topraksız üretimin geleneksel seracılıktan en büyük farkı elde edilen üründen yaklaşık üç kattan daha fazlasının alınması ve ürünlerin dayanıklı olmasıdır. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, endüstriyel seracılık yapan işletmeler ile bilgi işlem şirketlerinin teşviklerden faydalanmasına imkan sağlayacak bir düzenlemeye gitmektedir. Buna göre, devlet artık bu tesisleri de sanayi işletmesi olarak kabul edecek, elektrikte %40' lara varan indirimler olacaktır. Yatırımların, kalkınmada öncelikli yörelere kaydırılması için teşvik sağlanacaktır. Meyve ve sebzenin 'Topraksız Tarım' olarak da adlandırılan gübreli su gibi besleyici sıvılar içinde üretilmesi son yıllarda gittikçe yaygınlaşmıştır. Akan su içinde yetiştirme tekniği, diğer sistemlere göre %40 gübre %20 su tasarrufu sağlamasına rağmen, ülkemizde alt yapının oluşturulamaması sebebiyle yaygınlaşmamıştır. İngiltere, bu sistemi seralarında %95 oranında uygulayan en ileri ülkelerden biridir. Buna karşın ülkemizde katı ortamda yetiştiricilik en çok kullanılan tekniklerdendir. Bu teknikte toprak yerine perlit, pomza, kokopit, kaya yünü gibi suyu tutan malzemeler kullanılmaktadır. Bu malzemeler uzun saksılar içine konuluyor ve ürün bu saksıların içine dikiliyor. Ürünlerin ve genel olarak seranın su, gübre, hava, hastalık gibi kontrolleri ise bilgisayarla yapılıyor. Topraksız sera yatırımı, geleneksel seracılığa göre daha pahalı olmasına karşın üretim maliyetleri çok daha düşüktür. Ama tarımsal mücadele ilaçları direk toprağa verilmediği için toprak ve yer altı sularının kirlenmesinin önüne geçilmesi, her türlü arazilerde yetiştiricilik, toprak işleme yıkama, dezenfekte etme ve gübrelemeye gerek kalmaması yönleriyle, ürünler daha kaliteli olduğu için AB normlarına uygun olmakta, ihracat şansı artmakta, daha iyi beslendiği için ürünler daha lezzetli ve kaliteli ve bitkiyi eğitmek daha kolay olmaktadır.

Ülkemiz, tarımsal üretim potansiyeli bakımından, bir çok ülkede olmayan iklim avantajına ve ekolojiye sahiptir. Seracılık sektörünün geliştirilmesi ile ekonomimize sağlanacağı katkının yanı sıra, özellikle doğu ve güneydoğudaki terör olayları nedeniyle terk edilen veya boşaltılan yerleşim yerlerinin yeniden canlandırılması ve on binlerce insanımıza iş ve aş sağlaması açısından da önemli olacağı muhakkaktır. Söz konusu yatırım kalemleri arasında seracılığın da bulunması ve yaygınlaştırılması da önemlidir. Bu konuyla ilgili bir Meclis Araştırması açılması büyük yarar sağlayacaktır.